

lepe in nežne so vse nakupljene reči, kako težko se je bilo odločiti, kako strašno kmalu je nedostajalo denarjev!

Ko pridem na domačo postajo, zapazim stari Veronikin obraz za izhodnimi vrati. Odvzame mi zavitek ter gredo proti domu. Kakor vselej, vprašam tudi danes:

„Veronika, jeli doma vse kakor je bilo? Zgodilo se ni nič posebnega?

„Nič, le dolg je bil ta dan, strašno dolg.“

Pogleda me, jaz njo. Iz srca sem se zasmejala! Podilo, gnalo me je domov! in zopet je bil v meni — stari Grilček.

Mamon.

Svatje vriskajo na vasi,
Svatbo tam nocoj slave,
In poskočne godbe glasi
Tihi nočni mir kale.

V sobi jasno razsvetljeni,
Miza se jedil šibi;
A za mizo poročeni
Nemo mladi par sedi.

Bučne zvoke godbe smele
Nosi vetrič kraj vasi,
Kjer skozi okno kočee bele,
Borna lučica brli.

Tam kraj okna v nizki koči
Bleda deklica sedi,
Solza jej obrazek moči,
Tožno zrejo nje oči.

„Predno leto bo minilo,
In se vrnil pust vesel,
Te ženico bom premilo
Na svoj dom saboj si vzela!“

On ji še pred kratkim časom
Govor ta govoril je,
In ljubezen s čarnim glasom
Nje srca priboril je.

Takrat srečna je sanjala,
Sen ljubezni z njim krilat;
Dokler tožna ni spoznala
Kaj premore mamon zlat!

In z bogato zdaj nevesto
Srečni ženin pir slavi,
V tem ko v koči srce zvesto
Borne deklice ječi.

Zorana.

Književnost in umetnost.

Trnje i cvijeće. Spjevao Filip Davidović-Marušić (1892-1898). U Zlatnom Pragu. Tiskom E. Stivina. — Vlastitom nakladom. Cijena 60 nvč. — Mala, drobna knjižica, posvećena znani Čehinji, vrli domorodkinji plemeniti gospđj Maruši Pavli Neureutterovej; to vam so pesni mladega Dalmatinca Marušića. Neka turobna bol preveva vso zbirko; tužno ti doni skoro iz vsake vrtstice, iz vsakega stiha, odjek mladega pesnikovega srca.